

tolkning, saaledes at de ogsaa omfatter Forhold af rent objektiv Natur, nemlig saadanne uheldige Tilstande, der kan opstaa som Følge af det blotte Faktum, at et Patent bestaar, hvorved andre end Patenthaveren hindres i at benytte Opfindelsen. Herpaa kunde Konventionens Udtryk: Misbrug „som maatte kunne følge af den ved Patentet tilstaaede Eneret“ tyde. I denne Sammenhæng tales saavel i Lovene som i Teorien om Tilstedeværelsen af en offentlig Interesse, der skal kunne indskrænke den ved Patentet tilstaaede Eneret. Saaledes siges det i Motiverne til den østrigske Patentlov, hvorefter Anvendelsen af Tvangslicens-Reglerne forudsætter en offentlig Interesses Tilstedeværelse, at Opfindelsen kan være af en saadan Vigtighed, at den ikke blot kan indvirke paa visse Grenne af den frie Industris Produktionsforhold, men endogsaa true deres Eksistens, hvilket navnlig vilde være Tilfældet, naar saadanne Foretagenders Evne til at konkurrere blev ødelagt, naar flere Tusinde Arbejders Eksistens stod paa Spil, og naar Opfindelsen kunde true med at skabe et Monopol paa en Gren af Industrien til Fordel for Patenthaverne.

Løvrigt fortolkes Begrebet „offentlig Interesse“ snart snævrere, snart videre. Naar i Almindelighed herunder indbefattes Hensynet til Beskæftigelsesgraden for den indenlandske Arbejderbefolkning, synes Opstillingen af et saadant særligt Begreb overflødig, idet det i saa Fald i Virkeligheden identificerer sig med Begrebet Ikke-Udøvelse i Inlandet.

Af saadanne Grunde og tillige fordi Opstillingen af Kravet om en offentlig Interesse vilde indføre et paa dette Omraade nyt og uprøvet Begreb i dansk Ret, der i Øjeblikket ikke engang til Patentets Bortfald knytter en saadan Forudsætning, er det i Forslaget ikke anset for formaalstjenligt at benytte dette Udtryk, der i Virkeligheden omfatter Indbegrebet af de forskelligartede objektive Omstændigheder, der vil kunne motivere Tildelingen af Tvangslicens. Ved at paabyde Patentkommissionen at afgøre Sagen „efter samtlige foreliggende Omstændigheder, derunder ogsaa om Patenthaveren har godtgjort rimelige og gyldige Grunde for Ikke-Udøvelsen“ er det formentlig opnaaet, dels at fjerne sig mindst muligt fra den nugældende Ret, dels at fremskaffe den størst mulige Garanti for en sagkyndig Afgørelse, der er i Stand til at tage det bedste skønsmæssige Hensyn til alle de mangeartede Grunde af saavel subjektiv som objektiv Natur, der

her bør komme i Betragtning. Endelig bemærkes, at der under særlige Forhold bestaar en Adgang for det offentlige til i Henhold til Patentlovens § 8 at expropriere Patentet, naar Almenvellet kræver det.

Den Patentkommissionen i Forslaget tildelte Kompetence gaar ud paa efter en Vurdering af samtlige foreliggende Omstændigheder at afgøre, hvorvidt, i hvilket Omfang og paa hvilke Vilkaar en Tvangslicens skal tildeles, samt om tilstrækkelige Undskyldningsgrunde for Ikke-Udøvelsen er fremført fra Patenthaverens Side. Hvad angaar det sidste Spørgsmaal, er der næppe nogen Grund — i al Fald ikke af Hensyn til Konventionen — til at fravige den Praksis, der nu følges af Patentkommissionen ved Bevillingen af Fristforlængelser.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Tildelingen af Tvangslicens, vil det for det første være at afgøre, om en saadan overhovedet bør tilstaaes, i hvilken Henseende ikke blot Patenthaverens, men ogsaa den licenssøgendes Forhold vil være at tage i Betragtning. Forsaa vidt der fra mere eller mindre uansvarlige Personers Side under det nye System vil blive forsøgt indgivet Ansøgninger om Licens, der mere maa opfattes som Forsøg paa at lægge et Pres paa Patenthaveren for at opnaa en uretmæssig Fordel end som Udtryk for en alvorlig ment forretningsmæssig Hensigt, bør denne Art Forsøg af Patentkommissionen mødes enten i klare Tilfælde med Afslag eller med Fastsættelsen af saadanne Betingelser for Licensens Benyttelse, at illegitime Anslag udelukkes.

Ved Ordene „i hvilket Omfang“ en Tvangslicens skal tildeles, sigtes der i Forslaget til, at ikke blot en enkelt Person, men hvis flere Ansøgninger er indkommet, nogle af disse eller alle kan erholde Ret til Udøvelsen af Patentet, at denne Udøvelse kan gives sideløbende med Patenthaverens egen Ret til Udøvelse, eller at den, særlig i saadanne Tilfælde, hvor betydelig Kapital udfordres for Iværksættelsen, og den Risiko, der løbes, maa skønnes at udkræve det, kan gives til en enkelt Person eller et Selskab, der stiller de fornødne Garantier, med Udelukkelse af endog Patenthaverens Ret. Licensen kan gives i Forbindelse med en Patenthaveren paalagt Forpligtelse til ikke at indføre den patenterede Genstand fra Udlandet eller tillade saadan Indførsel samt til at paatale ethvert Indgreb i Patentretten af denne Art i Henhold til Patentlovens § 25, eventuelt med Forpligtelse til at delegere denne Paataleret til Licenshaveren eller Licenshaverne, hvem